

[Justitsministeren.]

dertil, opfylder dette Formaal. Jeg har ligesom den ærede radikale Ordfører (Gunnar Fog-Petersen) lidt svært ved nærmere at diskutere Begrebet „Lykke“, det bliver saa let en Talemaade, et luftigt Udtryk for en vis abstrakt Velfærdsmoral, for visse Principper, som den ærede Ordfører for Venstre (Rytter) sikkert er absolut Modstander af.

Den tredje Grund var, at disse Love vilde medføre forøget Administration. Det ærede Medlem nævnte forskellige Eksempler paa Belastning af Administrationen og paa de Vanskeligheder, han forudsaa. Jeg tror dog, det ærede Medlem i sin prisværdige Iver for at gøre Sagen saa besværlig for mig som muligt, for at overskue alle Konsekvenserne — dog kun de uheldige — skyder noget over Maalet og ud over, hvad de reale Grunde tillader. Det ærede Medlem er naturligvis særlig bekymret for Byretten, specielt for Byrettens 16de Afdeling, den Afdeling, der behandler Faderskabsagerne. Han mente, at disse Sagers Antal vilde blive tredoblet; det ærede Medlem er ikke for ingenting Præsident for den samme Byret, og det var ikke saa tosset, om vi kunde faa delt 16de Afdeling i 3 Afdelinger. Det kunde aldrig falde mig ind at bestride, at der efter disse Loves Ikrafttræden vil komme flere Sager for Retten, det kunde aldrig falde mig ind at bestride det, men jeg tror ikke, der vil blive tilnærmelsesvis den Forøgelse, som det ærede Medlem anslog det til. Det er rigtigt, at nogle Tilfælde helt ordnes uden offentlig Medvirken ved privat Overenskomst mellem Faderen og Moderen, men jeg tror ikke, det er saa mange Tilfælde, thi før eller senere ønsker Moderen alligevel at faa Sagen i Orden og faa en Bidragsresolution at holde sig til, hvad der ogsaa er bedst, baade set fra Barnets Synspunkt og ikke mindst fra det offentliges Synspunkt, i alt Fald er det det sikreste. Jeg har haft en Del med Administrationen af disse Forhold at gøre, jeg har talt med Masser af Barnemødre, som syntes, det var Synd at sætte Faderen i Bidrag, fordi han undtagelsesvis var saa rar og flink. Jeg sagde: Det eneste, I skal gøre, er hurtigst muligt at faa ham sat i Bidrag; saa længe I er gode Venner, kan I gemme Resolutionen i Bordskuffen, men hav den i Baghaanden, det varer ikke altid

saa længe med Venskabet. Lovgivningen ser ogsaa allerede skævt til disse private Overenskomster, som i Virkeligheden efter Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 § 1, Stk. 8, aldrig er bindende uden Overøvrighedens Godkendelse. Saadanne Overenskomster, der godkendes af Overøvrigheden, kan ogsaa efter § 25 i Lovforslaget om Børn uden for Ægteskab indgaa.

Jeg kan derfor ikke se nogen Grund til, at Byrettens 16de Afdeling skulde svulme saa voldsomt op, fordi disse Lovforslag blev vedtaget. Endvidere vil de oplagte Tilfælde, hvor der ingen Tvivl er om Faderskabet, ligesom tidligere blive afgjort af Politi og Overøvrighed. Det kan selvfølgelig tænkes, at enkelte Barnefædre skræmmes af de Retsvirkninger, der knyttes til Anerkendelsen af Faderskabet, og derfor begærer Sagen for Retten, men jeg tror nu ikke, det bliver mange, der fristes dertil. Det er de aarlige Bidrag, det er de økonomiske Byrder, der er den daglige ubehagelige Realitet for Barnefædre, og kun for meget faa af dem er det Spørgsmaalet om Navn eller Arveret, da de fleste her i Landet hedder Jensen, Petersen eller Nielsen og de færreste af dem har noget, der skal arves.

Det ærede Medlem henviste yderligere til, at Politimesteren, Overpræsidenten eller Amtmanden efter Lovforslagets § 7 i visse Tilfælde til Trods for den opgivne Faders Anerkendelse skal henvise Sagen til Retten. Det er ganske rigtigt, men det er ogsaa noget, der meget sjældent vil ske; det vil væsentligt kun blive i saadanne Tilfælde, hvor vedkommende Myndigheder har det Indtryk, at den opgivne Barnefader paatager sig Værdigheden for en anden, hvilket ikke er helt almindeligt, eller hvor han paa Grund af aandelige Mangler ikke kan afgive en gyldig Viljeserklæring om, hvorvidt han er Fader til Barnet eller ej — men det er heller ikke helt almindeligt. Og selv om Aandssvaghed jo stadig tager til her i Landet, tror jeg ikke, det vil faa nogen nævneværdig Indflydelse paa 16de Afdeling — snarere paa 6te Afdeling.

Tilbage bliver der saa de Tilfælde, hvor Faderskabet er tvivlsomt, men de fleste af de Tilfælde kommer allerede nu for Retten. Ifølge Lovforslaget skal de alle for Retten, hvilket er nødvendigt